

БЕЛАРУСКАЯ КРЫНІЦА | BIEŁARUSKAJA KRYNICA

Palityčnaja, hramadzkaja i literaturnaja hazzeta.

Adras Redakcyi i Administracyi:
WILNIA, ZAWALNAJA 1—1 (Wilno, Zawalna 1—1).
Redakcyja adžyniena ad 9 hadz. ran. da 4-aj uwieč.

HAZETA (WYCHODZIĆ RAZ U TYDZIEŃ.

Koŭsty wydawańnia pakrywajuć składki.
Składka u hod 4 zał. na paŭhoda — 2 zał.
na 4 miesiacy — 1 zał.

3 нагоды двух здарэнняў

(Палітычны працэс акадэміцкай ляміцы і процілітоўскія дэманстрацыі)

Месяц студзень сёлета адзначыўся ў Вільні важнымі палітычнымі здарэннямі. Ёсць імі: судовы працэс акадэміцкай ляміцы і процілітоўскія дэманстрацыі. Абодва гэтыя здарэнні даюць нам беларусам шмат думак пад развагу. Прыгледзімся, сколькі гэта ў нашых варунках магчыма, з пункту гледжаньня беларускага да аднаго і другога.

У працэсе акадэміцкай ляміцы на лаве абвінавачаных засядаў цвёт польскай паступовай інтэлігенцыі: студэнты, асыстэнты, абсольвэнты. Пракурор абвінавачваў іх у тым, што яны быццам будучы камуністамі імкнуліся сілай зьмяніць у Польшчы існуючы грамадзкі лад і Зах. Беларусь адарваць ад Польскай Дзяржавы. Большасць абвінавачаных суд апраўдаў. Але ня ў гэтым справа. Уся цікавасць у нас беларусаў да гэтага працэсу ў тым, што ён паказаў нам маладую польскую інтэлігенцыю, якая адкрыта прызнае беларускі народ і адкрыта выступае ў нашай абароне. Сьцьвярджаем, што гэта першы выпадак гэтых чэсных да нас адносінаў з боку польскага. Сьцьвярджаем так-жа, што гэтыя да нас адносіны выявіла іменна акадэміцкая ляміца Віленскага Унівэрсытэту. Дагэтуль польскае маладое інтэлігенцкае пакаленьне і грамадзянства наагул звычайна ставала да нас палітыку непрызнаньня, асыміляваньня, ігнараваньня. І як гэта ня дзіўна, а ў гэткай да нас палітыцы адзначаліся і адзначаюцца сьнянныя элементы, якія голасна гавораць аб сваёй культурнасьці, аб сваёй толерацыйнасьці. Праўда аднак, як бачым, часта ня мае нічога супольнага з прыгожымі славамі і ўмее хадзіць сваімі ўласнымі дарогамі. Да нас яна заглянула пры пасярэдніцтве акадэміцкай ляміцы.

Ведама, гэта стварае адпаведны псыхічны і палітычны настрой. Аднак беларусы адносіны свае да акадэміцкай ляміцы і да іншых прыхільных да нас слаёў польскага грамадзянства, калі такія акажуцца, павінны абасноўваць на грунце сваіх беларускіх праграмных асноў. У пару якраз з крыху перастарэлай БХД паявілася Беларускае Народнае Аб'яднаньне, з абноўленай, збудаванай на беларускіх ідэалёгічных асновах, праграмай. Няхай жа БНА і вядзе палітыку, ніколі

ня спускаючы з вока беларускіх напыянальных і соцыяльных ідэалаў.

Другім важным здарэннем у мінулым месяцы сёл. году зьяўляюцца процілітоўскія дэманстрацыі. Яны так-жа беларусам наводзяць на думку некаторыя рэфлексіі.

Дэманстрацыі гэтыя трывалі галоўным чынам, ведама, з перарывамі, — ад 5 да 19.І. Працягваліся яны ў адозвах, вечках, прамовах, паходах. Найбольш ярка гэтыя дэманстрацыі выявіліся 19.І, калі пасля вечна на пляцы Лукіскім адбыўся паход па вуліцах Вільні. Падчас паходу былі несены транспаранты з клічамі між іншым гэтакімі: „żądamy nabożeństw polskich dla polaków na Litwie“, „Wilno w obronie 200 tysięcy uciśnionych polaków na Litwie“, „żądamy swobody mowy polskiej na Litwie“, „żądamy 400 szkół polskich na Litwie“.

Са зместу гэтых клічаў відаць прычыны процілітоўскіх дэманстрацыяў. Само сабой тут насоўваецца пытаньне: ці гэтыя прычыны праўдзівыя? Нічога на гэта пытаньне не адказваем, бо баімося, каб наша газета ня выйшла ў сьвет белабокай. Ды нам тут ідзе аб што іншае. Нам ідзе аб лёгіку і консэквэнцыю школьных цыфраў адносна нас беларусаў.

Палякоў у Літве, паводле лёзунгаў на транспарантах, ёсць 200 тыс. (паводле літоўскай статыстыкі няма й паловы гэтага) і для іх належыцца 400 школ. Беларусу пад Польшчай, паводле польскай апошняй статыстыкі, ёсць 1.600.000 (паводле самых беларусаў—2.500.000), дык сколькі нам належыцца беларускіх школ? Ясна, што «крыху» больш, бо:

$$\frac{1.600.000 \cdot 400}{200.000} = 3.200$$

А сколькі мы іх маем? Кура тарналічае 69. Але дзе яны ёсць і які іх характар, — мы так-жа з пэнзарскіх прычын запускаем у гутарку не адважваемся. Дый гэта лішняе. Галоўнае тут вось што: процілітоўскія дэманстрацыі палякі ў Вільні для 200 тыс. палякоў у Літве, паводле іх аблічэнняў, дамагаюцца 400 школ, а мы для 1.600.000 (паводле польскага рахунку) беларусаў у Польшчы дамагаемся ўжо не 3,200, а на першы пачатак прынамсі 500...

В. Ч. Д. — В. Н. А.

Рата В.Ч.Д. — В.Н.А.

Абноўленьне Бieларускай Хрысьціянскай Демокрацыі (В.Ч.Д.).

Ad 7 kastyčnika 1934 h. da 24 studnia 1936 h. В.Ч.Д. на бацьнях „Bieł. Krynicy“ prawodziła dyskusiju ŭ sprawie swajho abnaŭleńnia. Dyskusija zakončana i projekt abnoŭlenaj prahramy apracawany ŭ spierša Prezydiumam Centralnaha Kamitetu В.Ч.Д. Hety projekt prahramy na podstawie dyskusyjnaha matarjału apublikawany ŭ Nr. 46 „Bieł. Krynicy“ z 8 śnieжня 1935 h.; toj-ža projekt prahramy, z papraŭkami i dapaŭnieńniem C.K.—В.Ч.Д. na pesiedžańni 18.І. siol., apublikawany ŭ Nr. 4 „Bieł. Krynicy“ za 1936 h.

Takim paradkam abnaŭleńnie В.Ч.Д. było prawiedziena i treba było sprawu abnowy tolki aformić. Zrabić heta moža, powodle arhanizacyjnaha statutu В.Ч.Д. „Hulny Žjezd, abo Rada, jakaja składojeca z Centralnaha K-tu, razam z Prezydiumam, Rewizyjnaj Kamisii i najmiejn 7 mužoŭ dawieru.“

Prezydium C.K.—В.Ч.Д. уважаў, што склікаць Агульны Жезд у суцэсны момэнт — хета знача наразіць сотні людзей на кошты, pastanawiu sklikać Radu.

Pastanoŭlena — зроблена. Rada В.Ч.Д. была sklikana na 19.І.36. Narady Rady В.Ч.Д., z pryčyny zabarony administracyjnaj uładaj, tady nie adbylisia. Pastanoŭlena sklikać Radu В.Ч.Д. паўторна — na dzień 26.І.36. Pastanowa wykananaja — narady Rady В.Ч.Д. adbylisia i abnaŭleńnie „Biełaruskaj Chryścijanskaj Demokracii“ zakončana.

Narady Rady В.Ч.Д.

Naradami Rady В.Ч.Д., jak staršynia z wybaru, кіраваў D-r St. Hrynkiewič, a pratakol naradaŭ pišaŭ hram. J. Najdziuk.

Rada В.Ч.Д. wysłuchaŭszy sprawazdaču centralnych uładaŭ В.Ч.Д. i pryňaŭszy jaje da wiedama, dy wyraziŭszy centralnym uładam dawier i padziaku za pracu, prystupiła da razhladu sprawu abnaŭleńnia В.Ч.Д. Razhladzieŭszy dyskusyjny matarjał i projekt prahramy Rada adnahalosna pastanawila Biełaruskuju Chryścijanskaju Demokraciju abnawić—zmienic nazoŭ, pryňać blaz zmiien dla abnoŭlenaj В.Ч.Д. prahramu, padanuju jak projekt ŭ Nr. 4 „Bieł. Krynicy“ za siol. hod, a tak-ža zmienic arhanizacyjny statut, jaki ŭ zakončanoj redak-

cii drukujem u hetym numary „Bieł. Krynicy“ na inšym miescy.

Rada dla abnoŭlenaj В.Ч.Д. pryňała nazoŭ „Biełaruskaje Narodnaje Abjednańnie“, u skaročahni — В.Н.А.

Wybary centralnych uładaŭ В.Н.А.

Paśla prawiedzieńnia abnaŭleńnia, Rada wybrała Centralny Kamitet Biełaruskaha Narodnaha Abjednańnia ŭ hetkim składzie:

1) d-r St. Hrynkiewič, 2) inž. A. Klimowič, 3) red. J. Paźniak, 4) d-r J. Malecki, 5) M. Dworecki, 6) J. Najdziuk, 7) mgr J. Šutowič, 8) B. Hapanowič-Bebaryka, i 9) J. Čarnecki; zastupniki — J. Jarmalkowič i M. Kazarowič.

Rewizyjnaja Kamisija: A. Łukašewič, A. Šutowič, A. Dasiukiewič; zastupnikam — M. Tatarynowičanka.

Prezydium C.K.—В.Н.А.

Prezydium Centralnaha K-tu Biełaruskaha Narodnaha Abjednańnia ŭtworany ŭ hetkim składzie:

Jan Paźniak—staršynia, d-r Stanisław Hrynkiewič — I wice staršynia, Mikałaj Dworecki — II wice-staršynia, inž. Adolf Klimowič — skarbni, red. Jazep Najdziuk — sekretar.

Pastanowy.

Dla całaści apiśeńnia naradaŭ Rady В.Ч.Д. — В.Н.А. musim adznačyć, što Rada, paśla doŭhaj dyskusii, pryňała pastenowy, jakija drukujem u hetym numary, i dała nakaz Prezydiumu C.K. — В.Н.А., jakoj jon pawinien trymacca linii, кіруючы palitykaj В.Н.А. Hety nakaz tak-ža drukujem u hetym numary „В. К.“

U kancy treba adznačyć, što hetyja narady Rady В.Ч.Д.—В.Н.А. heta historyčnyja padziei ŭ žyćci biełaruskaha Narodu pad Polščaj. Ab hetych padziejach užo wiedama wa ўсіх kuzkioch zach. Biełarusi, bo ŭ naradach Rady brali učasćie pradstaŭniki z pawietaŭ: Ašmianskaha, Brasłaŭskaha, Baranawickaha, Dziśnien-skaha, Postaŭskaha, Pružanskaha, Koskaŭskaha, Wialejskaha, Horadzienskaha, Waŭkawyskaha, Biełastockaha i inš.

Słowam, abnaŭleńnie В.Ч.Д. prawiedziena z učasćiem шыроких masoŭ narodna dumajučych i dziejučych biełarusoŭ.

Ciapiet astajecca realizacyja abnoŭlenaj prahramy. Dyk da pracy, družna, śmieła i wytrywale!

Пастановы Рады Беларускай Хрысціянскай Дэмакратыі (Б.Х.Д.) — Беларускага Народнага Аб'яднання (Б.Н.А.)

прынятыя дня 26 студня 1936 г.

I. Аб дзейнасці органаў БХД ад 14.XII.1931—25.I.1936 г.

Рада Беларускай Хрысціянскай Дэмакратыі (БХД), выслукаўшы справаздачу Прэзідыюму Цэнтральнага Камітэту аб дзейнасці выканаўчых органаў БХД за апошнюю каденцыю (ад 14.XII.1931 г. да 25.I.1936 г.) і дакладна яе разгледзіўшы, пастанаўляе:

- 1) справаздачу прыняць да ведама;
- 2) палітыку Прэзідыюму Ц. К. і ўсіх выканаўчых органаў БХД прызнаць правільнай, падчырківаючы правільнасць занятага становішча адносна К.П.З.Б., выказанага камунікатам з дня 25 верасня 1935 г. і апублікаванага ў № 37 „Беларускай Крыніцы“ за 1935 г.;
- 3) Прэзідыюму Цэнтральнага К-ту і ўсім выканаўчым органам БХД выразіць поўнае прызнанне і падзяку.

II. Абнова БХД.

Рада БХД, выслукаўшы матывы Цэнтральнага Камітэту БХД аб патрэбе абнаўлення „Беларускай Хрысціянскай Дэмакратыі“ і разгледзіўшы абшырную пісьменную і прэсавую („Беларуская Крыніца“ ад 7-га кастрычніка 1934 г. да 15 сьнежня 1935 г.) ў гэтай-жа справе дыскусію — праграмы прэсавыя і іх матывацыю, праекты паасобных параграфіў праграмы і праекты назову — сьцьвярджае, што:

- a) абнова БХД для дабра беларускай справы зьяўляецца кашнае і неадкладнай;
- b) змест праекту абноўленай праграмы, уложаны Цэнтральным Камітэтам БХД на падставе дыскусыйнага матэрыялу і апублікаваны ў № 4 „Беларускай Крыніцы“ за 1936 г., у цэласці і ў паасобных пунктах адпавядае вымогам беларускага Народу.
- c) назой для абноўленай БХД — „Беларускае Народнае Аб'яднаньне“ (БНА) — праектаваны Цэнтральным Камітэтам БХД так жа на падставе анкеты — праведзенай у прэсе і пісьменнай дыскусіі — ёсць добрым.

Прымаючы пад увагу вышэйсказанае Рада БХД пастанаўляе:

- 1) „Беларускую Хрысціянскую Дэмакратыю (БХД) абнавіць — змяніць назой, абнавіць праграму і правіць статут;
- 2) абноўленую БХД назваць — „Беларускае Народнае Аб'яднаньне“ (БНА) і прыняць праграму праектаваную Цэнтральным Камітэтам БХД, уложаную на паседжанні 18.I.36 г. і апублікаваную ў № 4 „Беларускай Крыніцы“ за 1936 г.

Аб гэтых пастановах у справе абновы — змены назову і праграмы БХД, — Рада БХД, ужо як Рада „Беларускага Народнага Аб'яднаньня“ даручае выканаўчым органам БНА выдаць да публічнага ведама адпаведны камунікат.

III. Наказ.

Рада БНА наказвае Цэнтральному Камітэту БНА далей вясці незалежніцкую палітыку БХД, зорка сьледзячы за жыццём беларускага Народу на ўсіх ягоных этнаграфічных землях, баронячы ягоных правоў і адпаведна рэагуючы на ягоныя крыўды.

ЗА СХОД РАДЫ:

(—) Др. Ст. Грынкевіч
Старшыня Сходу

(—) Я. Найдзюк
Сэкрэтэр Сходу

Складайцеся на адзіны ў Зах. Беларусі кварталны літаратурна-навуковы журнал „Ка лос с е“. Складка на адну кніжку найменш 1 вл. — Кніжка 5-я „Калася“ (першая ў гэтым годзе) ўжо ў друку. — Прышлайце двелі друку матэрыялы, адпаведныя характару журналу! Адрас рэдакцыі і адміністрацыі: Вільня, Завальная 1—2. Грошы перасілаць найменш 1 вл. разраўнаковым пераказам, які можна купіць на кожнай пошце (1 грош за экзэмпляр).

З БЕЛАРУСКАГА ЖЫЦЦЯ

Лекцыя Старшыні Бел. Інстытуту Гасп. і Культ. У нядзелю 26.1 сёл. кс. В. Гадлеўскі — старшыня Бел. Інстытуту Гаспадаркі і Культ. — у залі Інстытуту ў Вільні прачытаў вельмі змястоўную і цікавую лекцыю на тэму „Пачаткі гісторыі Беларусі“. Пасля лекцыі хор Б.І.І.К. праяўў некалькі беларускіх народных песняў, а так жа былі дэкламацыі: д-р Малецкі дэкламаваў верш Фр. Багушэвіча, а студ. Мядоўскі і Дасюкевіч — Янкі Купалы і інш. Народу — была поўная вялікая зала.

Паседжаньне Цэнтр. Ураду Бел. Інстытуту Гасп. і Культ. Надочы адбылося чарговае паседжаньне Цэнтральнага Ураду Беларускага Інстытуту Гаспадаркі і Культ. на якім абгаварвана была справа беларускага школьніцтва і пастаноўлена ў сёлетнім 1936 годзе правесці народны плебісцит

за родную, беларускую школу, г. зн. правесці акцыю падавання дэкларацыі ў польскім школьным уладам з дамаганьнем беларускай школы.

Канцэрт-Вечарына. У суботу 8 лютага 1936 г. Беларускі, Украінскі і Літоўскі Студэнцкія Саюзы, прыкладам папярэдніх гадоў, ладзяць у залі Літоўскае гімназіі ім. Вітаўта Вялікага (Домброўскага 5) VII чарговую Канцэрт-Вечарыну. У праграме хор, солёвыя нумары, народныя скокі і г. д.

Дзьве аркестры! Буфэт! Рэфлектары і шмат іншых атракцыяў. Пачатак канцэрту а гадз. 22-й, вечарыны а г. 23 м. 30. Уступ 2 зл. 49 гр.; для студэнтаў 1 зл. 49 гр. Увесь даход прызначаецца на карысьць немаможных сяброў вышэй пададзеных Саюзаў.

„Разьвіцьцё“ украінскага школьніцтва ў Галіччыне

У Галіччыне, за часоў, калі панавала там Аўстрыя, украінскае школьніцтва, як пісала тады ўкраінская прэса, пераходзіла сапраўдную Голгофу. Тады ўсе украінскія газеты пісалі аб сваёй школе пад агульным загалоўкам „Украінская школа ў ярме“.

У 1911-12 школьным годзе было ў Галіччыне 2 496 украінскіх народных школаў; прад самым выбухам сусьветнай вайны было 2.612 школ.

У часе сусьветнай вайны падчас аўстрыяцкай акупацыі Вальні, і пасля ў часе кароткага панаваньня ўкраінскай улады паўстала на паўночна-заходніх украінскіх землях 1.050 украінскіх народных школаў.

Вось-жа разам 3.662 украінскія народныя школы перайшлі пад панаваньне Польшчы.

У 1923 годзе — выказвае „Sprawozdanie Komisji budżetowej“ міністэрства Асьветы за 1925 г. — было йшчэ 3 027 украінскіх народных школаў у Польшчы. Тады яшчэ ня было аніводнае школы ўтраквістычнай — польска-украінскай.

У 1925 годзе украінцы правялі першы школьны плебісцит і падалі польскім школьным уладам больш 100.000 школьных дэкларацыяў з дамаганьнем украінскай мовы навучаньня ў школах. Пасля гэтага плебісцыту, афіцыйная міністэрская статыстыка „Szkoly powszechnie Rzeczypospolitej Polskiej w roku szkolnym 1925/26“ выказвае ўжо 1.055 украінскіх народных школаў у Польшчы.

Статыстычная ведамасьць, выданая ў 1928 г. Прэзідыюмам Рады Міністраў п. н. „Materjały odnoszące się do działalności Rządu w czasie od 15.V.1926 do 31.XII.1927“, выказвае далейшае зьмяншэньне ліку ўкраінскіх народных школаў у Польшчы: — у 1926 г. было ўкраінскіх школаў 925, а ў 1927-28 шк. годзе — ўжо толькі 774 школы.

У 1932 годзе украінцы правялі другі масавы школьны плебісцит і падалі 350 000 школьных дэкларацыяў з дамаганьнем украінскай мовы навучаньня ў школах.

Колькі-ж ёсць цяпер украінскіх народных школаў у Польшчы? На гэта дае адказ паказаньне ў судзе падчас нядаўна закончанага працэсу ў Варшаве ОУН начальніка палітычнага аддзелу міністэрства ўнутраных спраў Сухэнка, які, між іншым, сказаў, што ў сёлетнім школьным годзе ёсць у Польшчы толькі 589 украінскіх школаў.*

Камэнтары тут не патрэбны — ўсё паказваюць цыфры афіцыйных жарол.

*) факты і цыфры узятыя з газэты „Діло“ № 18 за 1936 г.

БЕЛАРУСЬ! Прышлайце ахвяры на фонд беларускай асьветы! — Пашырайце беларускае друкаванае слова. — Навучайце дзяцей чытаць і пісаць на беларускай!

Arhanizacyjny Statut Biełaruskaha Narodnaha Abjeunaniia — B N.A.

I. Siabry B. N. A.

§ 1. Siabram Biełaruskaha Narodnaha Abjeunaniia — BNA, moža być kožny Biełarus, jaki zhadžajecca z prahramaj arhanizacyj.

§ 2. Abawiazkam kožnaha siabra BNA jość:

- a) wykonywać arhanizacyjnaja pastanowy i rasparadžeńni atrymanija ad arhanizacyjnych uładaŭ, a tak sama pryjmać arhanizacyjnaja stanowiščy, na jakija budzie wybrany;
- b) aplačywać arhanizacyjnaju składku, razmier jakoj wyznačaje sam pawodle ŭłasnaha razumieńnia i mahčymaści;
- c) čytać i dawać składku na hazety, wydawanyja BNA, a tak sama pastajanna znachodzić dla ich nowych čytačoŭ i składykaŭ;
- d) mieć arhanizacyjny bilet.

§ 3. Kožny siabra BNA maje prawa:

- a) pryjmać učasć na schodach i žjezdach BNA.
- b) wybirać i być wybranym na ŭsle stanowiščy.

§ 4. Siabry BNA pryjmajucca Centralnymi ŭladami arhanizacyj.

§ 5. Nichto z siabroŭ BNA nia moža naležać da inšych palityčnych arhanizacyj.

§ 6. Pazbawić prawoŭ siabra BNA moža kožnaja miascowaja arhanizacyja. Wyklučč z BNA maje prava tolki Centralny Kamitet. Hetaje swajo prava Centralny Kamitet moža pieradawać i daručać inšym ŭladam arhanizacyj.

Pazbaŭleny prawoŭ siabra BNA maje prava ŭ praciahu miesiaca abžalawać pastanowu miascowaj arhanizacyj ŭ Centralny Kamitet, jakii wyrašaje tady akančačno hetuju sprawu.

II. Miascowaja arhanizacyja.

§ 7. Siabry BNA, jakija pražywajuć u adnej ci niekalkich suslednich wioskach, sa zhodaj Centralnych uładaŭ arhanizacyj, stwarajuć arhanizacyjny Hurtok. U wialikšych miastečkach i haradoch rajonnyja Hurtki BNA sa zhody Centralnych uładaŭ arhanizacyj možuć lučycca ŭ adzinuju Haradzkuju arhanizacyju BNA.

§ 8. Hurtok wybiraе svoj Kamitet, składzieny z troch asob: staršyni, sekretara i skarbnika. Kamitet wystupaje ad imia Hurtka zhodna z pastanowami Hurtka abo zhodna z rasparadžeńniem wyšejšych arhanizacyjnych uładaŭ.

§ 9. Schody Hurtka adbywajucca ŭ mieru patreby i sklikajucca z ŭłasnaj inicjatywy Kamitetu, na žadańnie troch siabroŭ Hurtka abo na žadańnie wyšejšaj arhanizacyjnaj ŭłady.

§ 10. Da kompetencyj Hurtka naležyć:

- a) wybar delehataŭ na arhanizacyjnaja žjezdy;
- b) žbirańnie składak, arhanizacyjnych achwiarau i składak ad siabroŭ na hazety;
- c) wyznačeńnie dla Kamitetu i paasobnych siabroŭ Hurtka prac arhanizacyjna ahitacyjnych, asabliwa-ž pracy ŭ pašyrańni ahitacyjnych drukau i ŭ znachodžeńni nowych składykaŭ na hazety;
- d) pryjmańnie sprawozdaču ab dziejalnaści Kamitetu i paasobnych siabroŭ Hurtka;
- e) razwažeńni nad palityčnymi sprawami i pryjmańni pastanowau jak ahułnych, tak i ŭ sprawach miascowaha charakteru.

§ 11. Adkaznym pierad arhanizacyj za pracu Hurtka žyajułajecca Kamitet Hurtka.

III. Pawietawaja arhanizacyja.

§ 12. Siabry BNA, jakija žywuć u adnym pawiecie, sa zhody Centralnych uładaŭ arhanizacyj składajuć arhanizacyju BNA danaha pawietu.

§ 13. Pawietawy žjezd BNA sklikajecca Pawietawym Kamitetam sa zhody abo na žadańnie Centralnaj ŭłady arhanizacyj.

§ 14. Pawietawy žjezd:

- a) wybiraе Pawietawy Kamitet u składzie staršyni, sekretara, skarbnika i dwuch kandydataŭ;
- b) pryjmaе sprawozdaču ab dziejalnaści Kamitetu;
- c) razwažeje sprawy palityčnyja i wynosić u hetych sprawach swaje pastanowy;
- d) wybiraе delehataŭ na Ahułny Žjezd arhanizacyj.

§ 15. Pasiedžeńni Pawietawaha Kamitetu wyznačajucca:

- a) pastanowaj opiaredniha pasiedžeńnia;
- b) staršynioj Kamitetu z ŭłasnaj inicjatywy abo na žadańnie dwuch siabroŭ Kamitetu;
- c) na žadańnie centralnaj ŭłady arhanizacyj.

§ 16. Da abawiazkau Pawietawaha Kamitetu naležyć:

- a) padhatoŭka i sklikańnie pawietawych žjezdaŭ;
- b) kantralawańnie dziejalnaści miascowych Hurtkoŭ;
- c) wykonywańnie pastanowau žjezdaŭ;
- d) arhanizawańnie mitynhaŭ i palityčnych narađaŭ, kiraawańnie palityčnaj dziejalnaści na abšarach pawietu ŭ metach pahtybleńnia šwiadomości biełaruskich sielanskich i robotnickich masaŭ i pašyreńnia arhanizacyj;
- e) składańnie Centralnamu Kamitetu sprawozdaču ab arhanizacyjnaj dziejalnaści,

Strely ů Wilenskim Akružnym Sudzie

§ 37. U tych pawietach, dzie jašče nia stworany miascowyja Hurtki i nia wybrany jašče Pawietawyja Kamitety, wladuć arhanizacyjnju pracu predstaŭniki arhanizacyjnych uładaŭ, muży dawleru BNA, naznačajanya Centralnym Kamitetam i pierad im adkaznyja.

juz padpisany 4.1.36 u Tokio. Sajuz hety maje charakter uzajemnej pomačy i wyrazna škirawany prociū Sawietau.

Prad kancom „stachanaŭščyny“ ũ Sawietach. Bałšawiki ũsialakimi sposobami padychodzic da sprawy padniaćcia wytworčaci ũ haspadarčym žyćci. Byli sproby, kab čala-wiek-rabotnik wydawaŭ z siabi najbołš enerhii ũ pracy, adnak akazałasia, što natuhy žwierz siły škodnyja robotnikam i škodnyja pradpryjemstwu.

„Stachanaŭščyna“ — heta wydumka bałšawika Stachanawa, pawodle jakoha nawat adzin robotnik moža zrabic za čatyroch abo za šesćcioch, kali nia budzie žaleć siabie i mieć uslonieabchodnaje da pracy. Hety sposab nia nowy, jon byŭ wiadamy ũ Ehipcie za časou faraonaŭ.

Woś-ža ũ Sawietach šplarša „stachanaŭščynaj“ zachapalisia, ale ciapier dajšli da prakanańnia, što jana škodnaja dla robotnikaŭ i dla promysłu. Dzieła hetaha užo ũ Sawietach „stachanaŭščyna“ kasujecca.

Słowam, zakony žyćcia silniejšyja ad teoryi. I ab hetym prakonywajucca bałšawiki, jakija hetak šyroka praktykujuć teoryju komunizmu.

Sawiety nia buduć płacić doŭhu, a Niamiečcyňa hatowicca da wajny z Sawietami. Amerykanski senatar Homilton Luis z Illinois niadaŭna wiarnuŭsia z krainy Sawietau, a takža z Niamiečcyńy. U Sawietach jon daśledwaŭ, ci bałšawiki mohuć zapłacić amerykanskija daŭhi, i dawiedaŭsia, što Sawiety hetaha doŭhu nia buduć płacić. U Niamiečcyńie daśledziŭ jon, što Niemcy paspiešna zbrojace i hatowicca da wajny z Sawietami.

Wyrodnyja muży i bački U Sawietach ciapier prawodzićc baraćba z wyrodnymi mużami i bačkami, jakija wyrakajucca swaich żonak i dzieci. Da hetaj wyrodnosci dawiało ludziem biezrelhijne i ahułam antymoralnaje žyćcio. Ciapier bałšawiki z hetym złom wiadućc baraćbu. Ab wyrodných bačkach pišuć u hazetach, padajuć ichnija imiony i prożwiščy i hetak publična sudzić, jak hramadzki škodnikaŭ.

Z wajennaha frontu ũ Afrycy. Wajna miż Italijaj i Abisynijaj pradaŭžajucca. Adbywajucca zaŭziatyja bai. Italijancam dawoli ciażka waja-wać z abisyncami. Italijancy ũzywajuc u wajnie trujućcyja hazy, a abisyncy padazrajuć, što jany stralajuć kulami „dum-dum.“ Słowam, wajna zaciahwajeccaišto dalej robicca bołš dzikaj.

Padatak ad nabaženstwa ũ Niamiečcyńie. Niamiecki ũrad wydaŭ rasparadžeńnie, jakim zapawiaje apadatkaŭańnie nabaženstwa. Henaje rasparadžeńnie, jakoje abražaie rehijne pačućcio ludziem, wyklikało wialikoje abureńnie.

Piśmy z wioski.

Z sialanskaha žyćcia
(*Niaświški pawiet*).

Užo mnoha hadoŭ prychodzić „Biełaruskaja Krynica“ i ũ našyja wakolicy. Čytajem my ũ „B. Kr.“ korespondencyi adusil i ab usim, ale z Niaświškaha pawietu redka kali i mała ab čym. Treba praŭdu skazać, što ũ našych wakolicach čytaoŭ hazety mnoha, ale takich, jakija-b pisali ũ hazetu, to nadta mała, a kali j padojdzie kamu achwota apisać dolu našych ludziem, to heta robić z wialikaj aščerożnaścij, kab niechta nie dawiedaŭsia i kab, ścieraży Boža, ab hetym nia wiedaŭ „pastarunak.“ Słowam, niejki strach tajomnej siły paraliżuje dobreje dzieła ũ zarodku.

Ciapier kolki sloŭ ab moładzi. Moładź patrabuje arhanizacyi. Swajej, biełaruskaj arhanizacyi ũ nas niam. Našaja moładź zapiswajecc a arhanizacyju polskaj „Młodej wsi“, jakaja ũ našych wakolicach ładzić biełaruskija pradstaŭleńni. Za minuly 1935 h. „Młoda Wieś“ u našych wakolicach zładziła 6 biełaruskich pradstaŭleńniaŭ — „Pasłanec“, „Čort i Baba“, „Na wioscy“, „Mikitaŭ łapać“, „Pašylišia ũ durni“, „Ptuska ščesćia.“ Moža čto skaža, čamu našaja moładź nie zakładaie swajej, biełaruskaj kulturna-aświetnaj arhanizacyi. Na hetkoje pytańnie treba adkazać woś jak.

U nas u 1927 h. byŭ zasnowany hurtok Bieł. Instytutu Haspad. i Kultury. Kolki my praz hety hurtok nie staralisia dostać dazwoł na pradstaŭleńnie, — dostać ich nie mahli.

Woś i ũsia zahadka, dzieła čaho našaja moładź zapiswajecc ũ polskuju arhanizacyju, raźwiazana.

U 1926 h. była ũ nas utrakwišćcyňa, polska-biełaruskaja škola, a ciapier hetaja škola užo čysta polskaja — nawučańnie dzieciem pabiełarusku skasawanaie. A škada, bo dzieci

papolsku amal ničoha nie rozumiejuć i bački choćuć, kab dzieciem ichnich u škole wučyli pabiełarusku.

Darahaja moładź! Joś jaśče adzin sposab uzbahaćeńnia rodnaj kulturaj — heta samaadukacyja. Na samaadukacyju nia treba ani dazwołaŭ i niohto nia moža zabaranic. Wypiswajma biełaruskija kniżki, hazety, žurnaly i čytajma i druhich zaachwočywajma. Hazety i kniżki wypiswajma i ũ składcyni i hetak samatużna praświačajmasia.

Jaśka

Ab našym žyćci.

Kimiany, Wil.-Trockaha paw. Sumnaje žyćcio našych sialan. Ciomnyja jany i niaświedamyja. Swajo hora našyja sialanie nia rozumam ciemiac, ale sercam. Nia rozumam jany šukajuć i wychadu z hetaha ciażkoha pałažeńnia. Niekatoryja przykidajucca „panami“, kab nia być „mużykami.“ Moładź starajecc ũdzied na slabe haradzkuju modu, kab choć wonkawym wyhladam uciaćy ad hora, ad biady wiaskowaj. Ale hetkaj darohaj ũcioki nie ũdajucca i biada — hora jaśče bołš nasiadaie i jaśče macniej ciśnie. U hetaj lahcynie sialanskaha hora raźwuwajecc zładziejstwa, pjanstwa, razboi i raspusta. Wychadu wioska sama sabie nia baćyć, bo matarjalna jana ũsćiaż biadnieje: dzie ũpadak matarjalny, tam i ũpadak maralny.

Braty sialanie, asabliwa moładź! nia toj darohaj my jdziom, kab uciaćy ad hora-biady. Prykidywajucca „panam“ — nia značaim być. Dyk nie przykidywajmasia „panam“ i nie wyrakajmasia „mużykoŭ“, ale praświačajmasia — čytajma hazety, kniżki i ahułam wučemsia. Hetakim sposobam wyhanim z našych wiosak ciemru, a z ioj i biadu.

Sp.

Pračytaj, sam przyjdi i druhich przywadi.

PAWIEDAMLEŃNIE

U niadzieli dnia 9-ha lutaha siol. u zali Biełaruskaha Instytutu Haspadarki i Kultury pry Zawalnaj wul. 1—1 budzie pračytana nawukowa-papularnaja publičnyja lekcyja na temu:

„Arhanizawańnie Biełaruskaj Dżaržaŭnaści“

a) Adkul uzialisia warabi-rusy i ich arhanizacyjnaje značeńnie na ũschodzie Eŭropy, f) Adkul pajšoŭ nazoŭ „Biełarus“, c) Polacac, jak centr biełaruskaj dżaržaŭnaści, d) Zmahańnie za pieršynstwo Polacka z Kijewam, e) Pieramoha Kijewa.

Lekcyju čytacimie Ks. W. Hadleŭski.

Pačatak roŭna a hadzinie 17-aj. Uchod wolny i biaspłatny. Zala ciopłaja. Wieśalka biaspłatnaja.

Urad Wilenskaha Addzielu BiliK.

Papraŭka.

U suwiaz i z našaj zaciemkaj u Nr. 4 „B. Krynicy“ ab sprawie Biełaruskaha muzeju, my atrymali z „Twa Przyjaciół Nauk w Wilnie“ aficyjalnuju papraŭku, jakuju niżej achwotna žmiaščajem, zaznačajućy, što matarjał da wyśmienawanej našaj zaciemki nie pachodziŭ z kruhoŭ T.P.N. Nadasłanuju nam papraŭku žmiaščajem u aryhinalie.

Z Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Wilnie. W Nr 4 z dn. 24.1.1936 r. „Biełaruskiej Krynicy“ podano nieprawdziwą wiadomość, jakoby Towarzystwo Przyjaciół Nauk w Wilnie zaproponowało w tych dniach Białoruskiemu Towarzystwu Naukowemu przewiezienie jego zbiorów muzealnych do gmachu T.P.N., gdzie znajdą lepsze pomieszczenie. Wiadomość ta, powtórzona przez inne pisma, jest zgoła nieprawdziwa. Ani Zarząd TPN, ani też żaden z jego członków nie zwracał się z podobną propozycją i wogóle możliwość taka nigdy nie była w łonie Towarzystwa rozważana.

Za Zarząd:

(—) M. Brensztejn (—) M. Zdziechowski
Czł. Zarz. i K.M. TPN Prezes

PADZIĄKA.

Hetym składajem ščyruju padziaku Pawažanamu Ajcu ADAMU STAN-KIEWIČU za św. Imšu ũ 40-wy dzień śmierci našaj maci.

A. i P. Chodźki

Wilnia, Bonifraterskaja 4—3.
26.1.36.

Naša pošta

Wialička. Atrymali, karystajem, pišyćcie čaściej i wyrażniej. Premiju Wam wyś em. Nowik. Korespondencyju atrymali, dziaku em, budziem pa mahčymaści karystać, starajecia pisać wyrażniej, bo nadta ciażka čytać. Premiju wyślem.

Spirydowič. Dziakujem, premiju wyślem.

J. L.—s. Atrymali, dziakujem, karystajem, prošbu spoŭnili, premiju wyślem.

Pat—ko. Piśmo i hrošy atrymali, dziakujem, premiju wyślem, korespondencyju nadrukujem, pišyćcie čaściej.

Ślachcica syn. Korespondencyju atrymali, dziakujem, nadrukujem. Bibliotecu Wam wyślem, jak pryślicio na pierasylu Wam wysłali adkrytku ũ heta sprawie.

Бацькі Беларусы! Вучэце сваіх дзетак беларускае граматы! Дамагайцеся роднае беларускае школы!

Dr. Stanisław Hrynkiwicz

Aświeta

(Ab Narodnym Uniwersytecie i inšych sposabach aświetnaje pracy).

12. Narodnyja damy.

Adna z wielmi ważnych i miłych formoŭ aświety. Arhanizujucca narodnyja damy wielmi rozna-jaka, nejčaściej pry inšych užo isnujućych ustanowach kulturnych ci mienš časta ekanamičnych. Časta samatużnuju arhanizacyju narodnych damoŭ bačym i na wloscy biełaruskaj. Henyja sproby pakazywajuc chutčej na nienarmalnyja ũmowy aświetnaje pracy na siańniašnjaj wloscy biełaruskaj.

Charakterna dzieła narodnaha domu, što jon žjaŭlajucca nadbudowaju hramadzkahe, nejčaściej kooperatyŭnaha, supracuŭnictwa ludziem. Dom Narodny budzie hramadzkaŭ školaŭ wyśšajšaje stupień.

Ustanowa henych damoŭ dawoli jaśče mała-daja. Heta wyplad nastrojaŭ i padzielaŭ z XIX stahodździa. Žjaŭlajucca jany rechom i zmahańniem proci niebiašpieki lišnie wialikich roźnicaŭ, wyklikanych bujnym raźwićciom promysłu, jaki pahra-žaŭ padzielim narodu na dalokija sabie sfery i klas-y. Heta była demokratyčnaja sprob znajści zluč-wo pamiż roznymi sferami adnaho narodu. Kali my majem siańnia inšyja adnosiny da ideł narodnych damoŭ, dyk heta pakazwaje na raźwićciopahladaŭ, na niezaležnaść u peŭnym sensie ad pieršapačat-naha charakteru henaje ustanowy.

Wiedajem roznija typy narodnaha domu. As-naŭnyja typy buduć hetkija:

1. Narodny dom z metami haspadarča-aświet-nymi. Pry hetkim narodnym domie zaŭsiody bu-dzie kooperatyŭnaja krama, krama z pryładami has-paderskimi, kasa pazyčkowaja, małačarnia, bibliate-ka, čyralnia, sala, dzie narod moža sabracca, sala teatralnaja, uprawy rozných tawarystwaŭ.

2. Narodnyja damy aświetna-hramadzkija.

3. Narodnyja damy tawaryska-aświetnyja.

Asnaŭnaja ideolohija Narodnaha Domu: 1. ko-lektyŭnaje supracuŭnictwa hramady ludziem, 2. ży-wyja, dziejnyja adnosiny da kultury, samaŭzhada-wańnie siabie i hramady, 3. przywčeka da hramadz-kaje pracy na hruncie nadta miłym biaz ničoha nakinutaha.

Ustanowu N. D. u poŭnym sensie henaha sło-wa nia lohka sarhanizawać. Dzieła hetaha treba, kab byli na miascoch adzinki i arhanizacyi, jakija umieli-b padtrymać henuju ideju, dzie joś užo nachił i peŭnaja praktyka ũ halinie aświetnaj i has-padarčaj. N. D. patrabuje hruntu dzieła siabie. Dobra tady, kali hetki dom budzie užo nia dzieła adnaje wioski a nawat dzieła celaje hminy ci nať niekalki hminoŭ, ci prynamsia častki pawietu.

13. Narodny teatr.

Rola teatru wielmi ważnaja ũ žyćci čaławiek-a i narodaŭ. Joś niekatoryja, što kažuć, byccam sa-mo žyćcio heta biazkoncy, značycyca ad pačatku isnawańnia čaławiek-a da jahonaha kanca, teatr.

Ci prawilna heta ci nie—spracacca nia budziem, adciemlujućy tolki, što biazumoŭna značeńnie i ro-la teatru wielmi ważnaja i heta wyjaŭlišia ũ nad-ta dalokaj užo minuŭščynie, kali leđz leđz čaławiek-pačoŭ arhanizawać pieršuju hramadu, kali syšlosia niekalki čaławiek, kab supolna baranicca pierad

żwiarom ci pierad blahim čaławiekam. Dyk usiudy, dzie joś hramadzkaie žyćcio, usiudy joś i teatr.

Niezaŭsiody zawiem teatralnaje zapraŭdnym imiem — značycyca teatram. Woźmiem narodnyja abraady, woźmiem chrešbiny, woźmiem chaŭtury, uspamianiem zaduški, dziełoŭ, ci woźmiem wia-sielnyja, žniŭnyja ci inšyja abraady — usiudy ũ ich my znoŭdziem mahutnyja dokazy teatralnaha in-stynktu pamiż Biełarusami. Heta wiedama, swo-mość šmat šyrejšaja i nie abmiažoŭwajecc wy-klučna Biełarusami i terytoryju Biełarusi. Ab te-atry čujem u nadta dalokaj minuŭščynie, da sia-nia jaśče hladzielniki zachopliwajucca trahedyjami starych Hrekaŭ, stolki ũ ich žmiesu bahataha, ahułna čaławieckaha.

Teatr — patreba naturalnaja i wielmi ważna-ja ũ žyćci hramadoŭ ludziem. Teatr nia tolki miła-ja hulnia, heta mahutny nachił adzinki ũjawić praŭ-du, abyčaj, spaściarohi pry pomačy konkretných abrazoŭ. Biaz pomačy henych pačućcioŭ, jakija wyklikaie teatr, niaprywyksamu da abstraktaha dumańnia niekatoryja pajmy astajucca čužymi, jon nia moža ũjawić sabie ich zusim.

Dzieła hetaha nahladajem uwa ũslich kultach rehijnych hetki razwoj teatralnaści. Duchoŭniki, ludzi paklikanyja, kab niekatoryja praŭdy pakezy-wać, raspaŭsiudžywać, byli prymušanaja demon-strawać Najwyśšaju Istotu abraza, kab dumaju-ćy ab Joj było lahczej ũjawić, kab henaja Istota była niečym, kab heta nia byŭ tolki adzin paroż-ny huk.

(dalej budzie).

